

Напередодні відзначення Дня пам'яті та примирення і 75-х роковин Перемоги над нацизмом у Другій світовій війні Чернігівська ОУНБ ім. В.Г. Короленка отримала у подарунок книгу чернігівського краєзнавця Олександра Молибога "Іван Григорович Андрієнко: від солдата – до ветерана". Автор визначив її як біографічний нарис. Його герой – безпосередній учасник бойових дій у Другій світовій війні Іван Григорович Андрієнко.

Розкрита ще одна солдатська доля

Народився Іван Григорович 1924 року в селі Бакланова Муравейка Куликівського району в сім'ї солдата Першої світової війни. Дід Івана мав гарне господарство і був заможним селянином. Мати народилася в селі Анисів Чернігівського району.

Під час колективізації у сім'ї забрали годувальників – двох коней, виселили з хати, збудованої дідом Демидом, і передали її для господарських потреб колгоспу. Дітям з матір'ю, яка на той час була вдовою, дали поганеньку хатинку. Тут вони прожили три роки. Нарешті вдалося придбати своє житло. І тут почалася війна. Восени 1941 року в Бакланову Муравейку увійшли окупанти. Іван Андрієнко був свідком того, як поліцаї допомагали новій владі відправляти дівчат на примусові роботи до Німеччини, а партизани напали на німців та поліцаїв, підпалили молотарку, розбили молочарню і роздали молоко селянам.

Восени 1943 року з Чернігівщини вигнали нацистських окупантів. Івана Андрієнка мобілізували до армії. Він потрапив до дивізійної школи молодших командирів 4-ї повітряно-десантної гвардійської стрілецької дивізії, яка розміщувалася у трьох хатах села Андріївка Чернігівського району. 15 вересня 1943 року Іван прийняв військово присягу. Йому було присвоєно воїнське звання сержанта. Юнак потрапив на 2-й Український фронт. З того часу Іван Григорович пройшов з боями Західну Україну, Румунію, Угорщину, Чехословаччину.

Із нагородного листа про відзначення гвардії молодшого сержанта, сапера 50-го окремого повітряно-десантного саперного батальйону 2-го Українського фронту І.Г. Андрієнка медаллю "За відвагу" (10.08.1944): "Гвардии младший сержант Андриенко является смелым, стойким и самоотверженным сапером-

гвардейцем. В наступательных весенних боях под с. Подвысокое, работая в передовой группе разграждения, был ранен, но не покинул поле боя, продолжая выполнять работу сапера-разградителя до полного выполнения задания. В оборо-

нительном бою на правом берегу реки Молодова, работая по минированию нашего переднего края в непосредственной близости от противника, под ружейно-пулеметным и минометным огнем, показал пример храбрости и мужества, лично сам установил 700 противопехотных и противотанковых мин. За стойкость, смелость и мужество, проявленное в борьбе с немецкими захватчиками, удостоен правительственной награды ордена Славы 3 степени".

Його військова служба завершилася у березні 1947 року. Повернувся в Бакланову Муравейку, а потім поїхав до Чернігова навчатися професії бухгалтера. Працював у Брусилові. У 1952 році

перевівся бухгалтером сільСТ в Анисів. Був секретарем Анисівської сільської ради, керівником Анисівської первинної ветеранської організації. Займався пошуковою роботою. За ініціативи ветеранського осередку та Івана Григоровича Андрієнка в Анисіві було відкрито пам'ятний знак місцевому жителю Францу Йосиповичу Дюкичу, колишньому австрійському солдату Першої світової війни, який врятував село від спалення нацистськими карателями. Іван Григорович причетний і до відкриття Алеї Героїв соціалістичної праці. Це – короткий виклад життєвого та військового шляху прекрасної людини, описаний у біографічному нарисі.

Олександр Молибога знайшов ключик до Івана Григоровича Андрієнка, і ветеран розповів про епізоди війни, які найбільше його вразили. Читати про них цікаво, бо за кожним моментом – люди, наша історія. Нарис автор закінчив такими словами: "Слід зазначити, що у березні 2018 року Івана Григоровича Андрієнка удостоєно звання "Почесний ветеран Чернігівського району". Цю відзнаку отримують найвидатніші жителі Чернігівського району і ті, хто зробив відчутний внесок у його розбудову. І саме Іван Григорович отримав посвідчення під номером один". Цього року на честь 75-х роковин завершення Другої світової війни йому присвоєно звання "Почесний ветеран України".

Видання біографічного нариса Олександра Молибога "Іван Григорович Андрієнко: від солдата – до ветерана", безумовно, має історичне значення. Приємно, що книжка ця подарована автором обласній універсальній науковій бібліотеці імені В.Г. Короленка і стане доступною користувачам нашої книгозбірні.

Людмила СТУДЬОНОВА